

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.501 van 13 juni 2017
in de zaak A. 216.765/X-16.329.**

In zake : de BVBA TERRA-NOVA in vereffening
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ciska Servais
 kantoor houdend te 2600 Berchem
 Roderveldlaan 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de STAD ANTWERPEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Annelies Verlinden
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 106
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 augustus 2015, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de gemeenteraad van de stad Antwerpen van
27 april 2015 “houdende de weigering van het nieuwe wegenistracé zoals
ingetekend op het verkavelingsplan en het wegenisplan van de verkaveling aan de
Laaglandlaan 9, Merksem”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord
ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 mei 2017.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yannick Ballon, die *loco* advocaat Siska Servais verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Lieven Annaert, die *loco* advocaat Annelies Verlinden verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 23 februari 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij de stad Antwerpen een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning. De aanvraag heeft betrekking op het terrein dat is gelegen aan de Laaglandlaan, district Merksem, kadastraal bekend afdeling 41, sectie B, nrs. 136/a en 137/a. De aanvraag strekt tot het creëren van 9 kavels met vrijstaande bebouwing en een nieuwe weg.

Volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan Antwerpen, is het betrokken terrein deels gelegen in een woongebied met landelijk karakter en deels in een gebied voor dagrecreatie.

Het terrein grenst volledig aan de openbare weg, maar is gedeeltelijk onbereikbaar zonder de aanleg van een nieuwe weg. De loten 1A tot en met 6A worden bereikbaar gemaakt door de aanleg van een nieuwe weg die gedeeltelijk gelegen is op de kadastrale percelen 136/a en 137/a. Bij lot 9A wordt naast deze bouwvrije achtertuinstrook nog een zone van 4 meter breed vrijgehouden voor de aanleg van wegenis om de achterliggende terreinen die binnen de zone voor dagrecreatie vallen, te bereiken.

3.2. Van 15 maart 2009 tot en met 14 april 2009 wordt een openbaar onderzoek over de aanvraag georganiseerd, waarbij één bezwaarschrift wordt ingediend.

3.3. Op 29 mei 2009 brengt de dienst Vastgoed en stadsprojecten Antwerpen een ongunstig advies uit en op 26 maart 2009 brengt RI-ANT een ongunstig advies uit.

3.4. Met een besluit van 17 juli 2009 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen de gevraagde verkavelingsvergunning.

3.5. Op 31 augustus 2009 dient de verzoekende partij tegen het voormelde weigeringsbesluit een administratief beroep in bij de deputatie van de provincieraad van de provincie Antwerpen.

3.6. Op 29 juli 2010 verleent de deputatie de gevraagde verkavelingsvergunning, met inbegrip van het door de aanvrager in graad van beroep overgemaakte gewijzigde rioleringsplan van 23 maart 2010.

3.7. Op verzoek van de verwerende partij vernietigt de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) deze verkavelingsvergunning bij arrest nr. A/2014/0215 van 25 maart 2014. De RvVb beveelt de deputatie een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij

binnen een termijn van vijf maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest en overweegt in dit verband:

“E. Bevel conform artikel 4.8.3, § 1, tweede lid VCRO

Het gewijzigde artikel 4.2.17 VCRO voorziet niet langer in een procedure waarbij de gouverneur de gemeenteraad samenroept indien er een beroep wordt ingesteld bij de deputatie wanneer de gemeenteraad over de wegen geen beslissing heeft genomen of zich van de beslissing over de zaak van de wegen heeft onthouden.

Voorgaande vaststelling verhindert de verwerende partij echter niet om, alvorens een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tweede tussenkomende partij, de gemeenteraad van de tweede verzoekende partij in kennis te stellen van de resultaten van het openbaar onderzoek over de aanvraag die heeft geleid tot de thans bestreden beslissing.

De verwerende partij kan de gemeenteraad hierbij tevens verzoeken een uitdrukkelijk standpunt in te nemen omtrent de vraag of de beslissing van de gemeenteraad van 25 juni 2007, genomen naar aanleiding van een eerdere aanvraag, kan betrokken worden bij de beoordeling van het administratief beroep van de tweede tussenkomende partij, dan wel of de gemeenteraad een nieuwe beslissing omtrent de zaak van de wegen nodig acht.”

3.8. Nadat de provincie aan de gemeenteraad van de stad Antwerpen de resultaten van het openbaar onderzoek heeft meegedeeld en heeft verzocht een uitdrukkelijk standpunt in te nemen over de vraag of de beslissing van de gemeenteraad van 25 juni 2007, genomen naar aanleiding van een eerdere aanvraag, kan betrokken worden bij de beoordeling van het administratief beroep van de verzoekende partij, beslist de gemeenteraad in zitting van 23 juni 2014 dat de deputatie de eerdere beslissing van de gemeenteraad van 25 juni 2007 niet kan betrekken bij de beoordeling van het administratief beroep van de verzoekende partij en dat hij zich opnieuw zal buigen over het dossier en het tracé van de wegen.

3.9. Op 18 december 2014 brengt de brandweer een voorwaardelijk gunstig advies uit, en op 19 december 2014 brengt de dienst Stadsontwikkeling/ontwerp en uitvoering een ongunstig advies uit.

3.10. Op 27 april 2015 beslist de gemeenteraad om het tracé en de uitrusting van de nieuwe weg te weigeren.

Dit is het bestreden besluit.

3.11. Bij besluit van 25 juni 2015 verwerpt de deputatie het beroep van de verzoekende partij en weigert zij de gevraagde verkavelingsvergunning.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4.1. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat het beroep onontvankelijk is wegens gebrek aan een actueel belang. Zij wijst erop dat de deputatie op 25 juni 2015 het beroep van de verzoekende partij met betrekking tot haar verkavelingsaanvraag heeft verworpen, en dat de verzoekende partij tegen deze weigeringsbeslissing geen beroep tot nietigverklaring bij de RvVb heeft ingediend. Op 25 juni 2015 weigerde de deputatie ook een stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van een eengezinswoning op één van de kavels, beslissing die de verzoekende partij evenmin heeft aangevochten.

Gelet op de definitieve verkavelingsweigering valt volgens de verwerende partij niet in te zien welk voordeel de vernietiging van de bestreden beslissing de verzoekende partij nog kan opleveren. Een gebeurlijk nieuwe, positieve beslissing omtrent de zaak van de wegen na vernietiging, kan immers niet meer leiden tot een gunstige beslissing over de verkavelingsaanvraag.

4.2. De verzoekende partij wijst in haar memorie van wederantwoord op artikel 4.2.25 VCRO en stelt dat zij belang heeft bij een vernietiging van de bestreden beslissing, nu een vernietiging haar zekerheid biedt met betrekking tot een positieve beslissing omtrent het wegenistracé. Een vernietiging van het bestreden besluit betekent dat de verwerende partij een nieuwe (positieve) beslissing zal moeten nemen i.v.m. het wegenistracé, hetgeen haar onmiskenbaar een voordeel verschaft. De verzoekende partij stelt op basis van artikel 4.2.25 VCRO een nieuwe verkavelings- en stedenbouwkundige

vergunningsaanvraag te kunnen indienen, die op het goedgekeurd wegenistracé is gebaseerd.

Zij betoogt verder dat haar niet verweten kan worden de weigering van de verkavelingsvergunning van de deputatie van 25 juni 2015 niet bij de RvVb te hebben aangevochten, omdat de deputatie, gelet op de negatieve beslissing inzake het wegenistracé, niet anders kon dan deze verkavelingsvergunning te weigeren. Ten slotte benadrukt de verzoekende partij dat zij de verkavelingsaanvraag met inbegrip van het wegenistracé heeft ingediend, wat haar “automatisch belang” verschaft om onderhavig beroep in te dienen.

4.3. De verzoekende partij doet in haar laatste memorie nog gelden dat de hoofdreden om de verkavelingsvergunning te weigeren, de weigeringsbeslissing van de verwerende partij omtrent de wegenis betreft.

Beoordeling

5.1. Artikel 4.2.25, eerste lid, VCRO, zoals van toepassing ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing, bepaalt:

“Als de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag. Als de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid had, maar geen beslissing heeft genomen over de zaak van de wegen, roept de provinciegouverneur op verzoek van de deputatie of de Vlaamse Regering, de gemeenteraad samen. De gemeenteraad neemt een beslissing over de zaak van de wegen en deelt die beslissing mee binnen een termijn van zestig dagen vanaf de samenroeping door de provinciegouverneur.”

Krachtens de hiervoor geciteerde bepaling kan de gemeenteraad pas een beslissing over de zaak van de wegen nemen als het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de verkavelingsvergunning kan worden verleend.

5.2. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de deputatie in haar besluit van 25 juni 2015 geoordeeld heeft dat de vergunning niet kan worden verleend.

De verzoekende partij heeft nagelaten het laatstgenoemde deputatiebesluit te bestrijden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zodat het in rechte onaanastbaar is geworden.

In die omstandigheden zal na een gebeurlijke vernietiging van het bestreden gemeenteraadsbesluit de gemeenteraad van de stad Antwerpen niets anders kunnen dan vaststellen dat hij zich niet kan uitspreken over de zaak van de wegen omdat de essentiële voorwaarde daartoe dat het vergunningverlenende orgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, niet is vervuld.

Het blijkt dus dat het beroep niet kan leiden tot het door de verzoekende partij nagestreefde voordeel, zijnde een gunstige beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen.

Aan het voorgaande wordt geen afbreuk gedaan door het door de verzoekende partij aangehaalde element dat zij een nieuwe vergunningsaanvraag kan indienen.

5.3. De exceptie is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en op een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien juni 2017, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust